

Ang Basahon ni Joel ug ang Iglesia sa Laodicea nga Adbentista sa Ikapitong Adlaw - Numero Singko

Hangtod Kanus-a? Ang Ikalimang Selyo

Jeff Pippenger

2025-12-07

Sa dihang “ang kahayag alang nianang panahona gihatag na” kini mahimong “dawaton” o “isalikway.” Ang pagkabahin nga matuman sa dihang ang kahayag ipaila mao ang buhat sa walay-kataposang ebanghelyo, nga naglakip dili lamang sa pagtimri sa katawhan sa Dios, kondili usab sa pagbulag sa trigo ug sa mga bunglayan. Ang katapusang proseso sa pagsulay ug pagbulag nagsugod sa 9/11, sa dihang ang pangutana sa tagna nangutana, “hangtod kanus-a?” ug ang tubag sa tagna mao, “hangtod sa balaod sa Domingo.” Ang ulahing paghisgot sa simbolo nga “hangtod kanus-a” makita diha sa ikalimang timri sa basahon sa Pinadayag.

Ug sa diha nga gibuka niya ang ikalimang selyo, nakita ko sa ilalom sa halaran ang mga kalag niadtong mga gipamatay tungod sa pulong sa Dios, ug tungod sa pagpamatuod nga ilang gihuptan: Ug misinggit sila sa makusog nga tingog, nga nagaingon, Hangtod anus-a, O Ginoo, balaan ug matuod, nga dili pa man ikaw maghukom ug manimalos sa among dugo ibabaw niadtong nagapuyo sa yuta?

Ug ang puti nga mga kupo gihatag ngadto sa matag usa kanila; ug giingnan sila nga sila magpahulay pa sa diyutayng panahon, hangtud nga matuman usab ang gidaghanon sa ilang mga isigkaulipon ug sa ilang mga igsoon, nga pagapatyonon ingon kanila. Pinadayag 6:9–11.

Gibutang sa Inspirasyon ang tubag sa pangutana nga “hangtod kanus-a” nga gipangutana sa “mga kalag niadtong mga gipamatay” ngadto sa umaabot, sa dihang mapuno na ang ikaduhang pundok sa mga martir sa kapapahan. Kana magsugod sa balaod sa Domingo, ug tungod niini giila ni Sister White ang ika-napulog-walo nga kapitulo sa Pinadayag ingon nga katumanan sa ikaduhang pundok sa mga martir. Adunay duha ka “tingog” sa unang lima ka mga bersikulo; ang unang tingog nagtimaan sa 9/11 ug ang ikaduhang tingog nagtawag sa mga lalaki ug mga babaye paggawas gikan sa Babilonia sa panahon sa balaod sa Domingo. Giila ni Sister White ang simbolo sa “hangtod kanus-a” sa ikalimang selyo uban sa unang lima ka mga bersikulo sa Pinadayag 18 aron ipakita ang gilay-on gikan sa 9/11 ngadto sa balaod sa Domingo. Ang pokus dili sa pagkabulag ug pagtimaan sa katawohan sa Dios, kondili sa paghukom sa kapapahan tungod sa pagpatay sa mga martir sa nangaging kasaysayan ug niadtong mga martir sa panahon sa krisis sa balaod sa Domingo nga naglangkob sa ikaduhang pundok sa mga martir sa kapapahan.

“Sa dihang gibuksan ang ikalimang patik, si Juan nga Tigpadayag diha sa panan-awon nakakita ilalom sa halaran sa pundok niadtong gipamatay tungod sa Pulong sa Dios ug sa pagpamatuod ni Jesu-Cristo. Human niini miabot ang mga talan-awon nga gihulagway sa ikanapulog-walo sa Pinadayag, sa dihang kadtong matinumanon ug matuod gitawag paggawas

gikan sa Babilonia. [Pinadayag 18:1–5, gikutlo.]” Manuscript Releases, bolyum 20, 14.

Sa laing pahayag diin iyang giila ang mga martir sa ikalimang patik ug ang umaabot ug ikaduhang pundok sa mga martir nga maporma sa krisis sa balaod sa Domingo, siya nagaingon nga kadtong mga talan-awon “maanaa sa usa ka yugto sa panahon sa umaabot.” Ang duruha ka tingog sa Pinadayag dieciocho nagrepresentar sa “yugto sa panahon sa umaabot.” Ang nahaunang tingog sa sinugdanan sa 9/11 ug ang ikaduhang tingog sa balaod sa Domingo.

“‘Ug sa diha nga Iyang gibuka ang ikalimang timri, nakita ko ilalom sa halaran ang mga kalag niadtong mga gipamatay tungod sa pulong sa Dios, ug tungod sa pagpamatuod nga ilang gihuptan: ug sila misinggit sa makusog nga tingog, nga nagaingon, Hangtod anus-a, O Ginoo, Balaan ug Matinuoron, nga dili pa Ikaw maghukom ug magpanimalos sa among dugo ngadto kanila nga nanagpuyo sa yuta? Ug ang maputi nga mga bisti gihatag ngadto sa tagsatagsa kanila [Sila gipahayag nga putli ug balaan]; ug giingnan sila, nga sila magpahulay pa sa makadiyot nga panahon, hangtod nga ang ilang mga isigkaulipon usab ug ang ilang mga igsoon, nga pagapatyon sama kanila, matuman’ [Pinadayag 6:9–11]. Dinhi may mga talan-awon nga gipakita kang Juan nga dili pa tinuod sa maong higayon kondili mao ang mahitabo sa usa ka panahon sa umalabot.

“Pinadayag 8:1–4 gikotar.” Manuscript Releases, bolyum 20, 197.

Gikonektar ni Sister White ang katumanan sa pagporma sa ikaduhang pundok sa mga martir sa umalabot, ug sa laing pahayag iyang gikutlo ang Pinadayag 18:1–5, nga nag-ila sa usa ka tingog sa nahaunang tulo ka bersikulo ug sa laing tingog sa bersikulo upat ug lima. Ang nahaunang tingog nagtimaan sa 9/11 sa dihang nangapukan ang dagkong mga tinukod sa New York, ug ang ikaduhang tingog mao ang balaod sa Domingo sa dihang ang laing panon sa Dios gitawag paggawas gikan sa Babilonia. Sa ikaduhang pahayag iyang gihisgutan ang Pinadayag kapitulo otso ug ang nahaunang upat ka bersikulo, nga nag-ila sa pag-abli sa ikapitong silyo, sa dihang ang mga baga gikan sa halaran gilabay ngadto sa yuta, nga nagkatugbang sa Pentecostes, sa dihang ang kalayo miabut gikan sa langit ug naghatag ug kahayag sa mga tinun-an, maingon nga ang napulog-duha ka mga bato ni Elias gihatagan ug kahayag ug ingon sa gihulagway pinaagi sa mga dila nga kalayo sa ibabaw sa mga tinun-an.

Hangtud Kanus-a? Zacarias ug Juan

Unsa kadugay maoy usa ka simbolo sa tagna alang sa yugto sa panahon gikan sa 9/11 ngadto sa balaod sa Domingo, nga gitipohan sa sugilanon sa Bukid Carmel, sa kasaysayan sa mga Millerite gikan sa 1840 ngadto sa 1844, sa kasaysayan ni Moises gikan sa ikawalong ngadto sa ikapulo nga hampak, sa pagpamatuod sa mga martir sa ikalimang selyo; ug diha sa Zacarias gipangutana ang pangutana, “Unsa kadugay,” hangtod nga ang Dios malooy sa Jerusalem nga didto sa Babilonia sulod sa kapitoan ka tuig.

Unya ang manulunda ni Jehova mitubag ug miingon: O Jehova sa mga panon, hangtod anus-a nga dili Ka malooy sa Jerusalem ug sa mga ciudad sa Juda, batok kanila nga Imong gikasuk-an niining kapitoan ka tuig?

Ug ang Ginoo mitubag sa manolunda nga nakigsulti kanako pinaagi sa mga pulong nga maayo ug mga pulong nga makalipay.

Busa ang manulonda nga nakigsulti kanako miingon kanako: Isinggit, nga nagaingon, Mao kini ang giingon sa Ginoo sa mga panon; Ako nangabugho alang sa Jerusalem ug alang sa Sion sa dakong pagpangabugho. Ug ako nasuko pag-ayo batok sa mga nasod nga nagapuyo nga walay kabalaka; kay ako nasuko lamang sa makadiyot, apan ilang giduso sa unahan ang kasakit. Busa mao kini ang giingon sa Ginoo; Ako mibalik ngadto sa Jerusalem uban ang mga kalooy: ang akong balay pagatukoron diha niini, nagaingon ang Ginoo sa mga panon, ug ang pisi nga panukod pagatuy-oron ibabaw sa Jerusalem. Isinggit pa, nga nagaingon, Mao kini ang giingon sa Ginoo sa mga panon; Ang akong mga lungsod pinaagi sa kauswagan mokaylap pa; ug ang Ginoo magalipay pa sa Sion, ug mopili pa sa Jerusalem. Zacarias 1:12–17.

Si Sister White direkta nga nag-uyon sa “kapitoan ka tuig” ni Zacarias, nga sa maong gidugayon ang literal nga karaang Israel naulipon sa literal nga Babilonia, uban sa usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka tuig gikan sa 538 hangtod sa 1798, diin ang espirituwal nga Israel (mga Kristohanon) naulipon sa espirituwal nga Babilonia (Romanong Katolisismo).

“Ang iglesia sa Dios dinhi sa yuta tinuod gayud nga naulipon niining hataas nga yugto sa walay hunong nga paglutos, maingon usab sa pagkaulipon sa mga anak sa Israel didto sa Babilonia sa panahon sa ilang pagkabihag.” Prophets and Kings, 714.

Sa tuig 1798, sa katapusan sa usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka tuig, miabot ang nahauna sa tulo ka mga mensahe nga gihulagway ingon nga mga anghel diha sa Pinadayag kapitulo katorse. Ang ikaduha miabot niadtong Abril 19, 1844, ug ang ikatulo niadtong Oktubre 22, 1844. Ang kasaysayan nga gisimbolohan sa pangutana nga, “hangtod anus-a,” gikan sa 9/11 ngadto sa balaod sa Domingo, ug kadtong yugto sa panahon gitipoan sa sinugdanan sa Adventismo diha sa kalihukang Millerite gikan sa Agosto 11, 1840 ngadto sa Oktubre 22, 1844. Kana nga yugto simbolikong gihulagway ni Juan nga Tigpadayag diha sa kapitulo napulo sa dihang gikaon ni Juan ang gamayng basahon nga tam-is sa iyang baba, apan nahimong mapait sa iyang tiyan.

Ug ang tingog nga akong nadungog gikan sa langit misulti kanako pag-usab, ug miingon, Lakaw, kuhaa ang gamayng basahon nga bukás sa kamot sa manulonda nga nagtindog ibabaw sa dagat ug ibabaw sa yuta. Ug miadto ako sa manulonda, ug miingon kaniya, Ihatag kanako ang gamayng basahon. Ug siya miingon kanako, Kuhaa kini, ug kan-a kini sa hingpit; ug kini magapapait sa imong tiyan, apan sa imong baba matam-is kini sama sa dugos. Ug gikuha ko ang gamayng basahon gikan sa kamot sa manulonda, ug gikaon ko kini sa hingpit; ug sa akong baba matam-is kini sama sa dugos: ug sa dihang nakaon na ako niini, mipait ang akong tiyan.

Ug siya miingon kanako, Kinahanglan nga magpanagna ka pag-usab sa atubangan sa daghang mga katawhan, ug mga nasod, ug mga pinulongan, ug mga hari. Pinadayag 10:8–11.

Ang kasaysayan nga gihulagway ni Juan girepresentahan sa basahon nga gikaon, kay ang pagkaon nagrepresentar sa pag-abot sa mga Millerite sa pagsabot sa mensahe ug sa ilang kasinatian sa pagmantala niana nga mensahe. Busa, sa dihang gisultihan si Juan dayon human mapahimutang kana nga kasaysayan nga si Juan kinahanglan magtagna pag-usab, ang pagtagna nga giila mao ang

kasaysayan gikan sa 1840 hangtod sa 1844. Gisultihan si Juan nga ang kasaysayan sa mga Millerite gikan sa 1840 hangtod sa 1844 gisubli diha sa kasaysayan sa katapusan sa Adventismo. Sa diha-diha nga gisultihan si Juan nga kinahanglan siya magtaga pag-usab, gisultihan usab siya sa pagsukod sa templo.

Ug gihatagan ako ug usa ka bagakay nga sama sa usa ka sungkod; ug ang manulonda mitindog, nga nagaingon, Tindog, ug sukda ang templo sa Dios, ug ang halaran, ug ang mga nanagsimba didto. Apan ang sawang nga anaa sa gawas sa templo pasagdi, ug ayaw kini sukda; kay kini gihatag ngadto sa mga Gentil: ug ang balaang siyudad ilang pagatamakan sulod sa kap-atan ug duha ka bulan. Pinadayag 11:1, 2.

Ang buluhaton nga gihatag sa Adventismo human sa Oktubre 22, 1844, gihulagway ni Juan ingon nga pagsukod o pagtukod sa templo, subay sa saad nga gipahayag sa Zacarias nga “usa ka pisi igatuy-od pag-usab ibabaw sa Jerusalem”—kay ang Ginoo “magapili pa sa Jerusalem.” Ang kasaysayan nga gihulagway sa sinugdanan sa Adventismo pinaagi sa Philadelphian nga kalihokan sa Millerite Adventism mausab sa katapusan sa Adventismo pinaagi sa Philadelphian nga kalihokan sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo. Sa dakong kapakyasan sa Oktubre 22, 1844, nagsugod ang usa ka yugto sa panahon, nga gihulagway ingon “ang mga adlaw sa tingog sa ikapitong manulonda.”

Apan sa mga adlaw sa tingog sa ikapitong manulonda, sa diha nga siya magaumpisa na sa pagpatunog, ang tinago sa Dios mahuman na, sumala sa iyang gipahayag ngadto sa iyang mga ulipon nga mga propeta. Pinadayag 10:7.

Ang mensahe matam-is alang sa mga Millerite sa dihang ang Islamikong taga sa panahon sa ikaduhang kaalaotan natuman gayud sumala sa daan nilang gitagna sa wala pa ang Agosto 11, 1840. Ang mensahe nahimong mapait sa tiyan tungod sa dakong kapakyasan niadtong Oktubre 22, 1844. Sa dihang si Juan nahuman na sa paghulagway sa kasaysayan gikan sa 1840 ngadto sa 1844, gipahibalo siya nga kinahanglan niyang buhaton pag-usab ang mao gihapon nga butang (managna). Unya gisugo siya sa pagsukod sa Jerusalem, ug sa iyang pagbuhat niini nagkaangay siya sa taga ni Zacarias mahitungod sa pagpili sa Ginoo sa Jerusalem. Sukad sa Oktubre 22, 1844 padayon, ang kasaysayang matagnaon gilarawan ingon nga ang “mga adlaw sa tingog sa ikapitong manulonda.” Ang “mga adlaw” sa mensahe (tingog) sa ikapitong manulonda (ikatulong kaalaotan) nagrepresentar sa usa ka yugto sa panahon diin ang pagka-Dios ni Cristo pagahiusahon sa walay katapusan uban sa katawhan nga mao unta ang usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo. Kana nga buluhaton nalangan tungod sa pagsukol niadtong 1863, ug sa 9/11 ang pagpatunog sa ikapitong manulonda (ikatulong kaalaotan) nagsugod na usab sa pagpatunog.

Sa sagradong kasaysayan, gipili sa Ginoo ang Jerusalem aron ibutang didto ang Iyang ngalan, ug ang Iyang “ngalan” mao ang Iyang kinaiya. Ang Jerusalem ug ang Zion gihisgutan ni Zacarias sa dihang siya miingon, “Ako masiboton alang sa Jerusalem ug alang sa Zion uban sa dakong kasibot,” ug sa ulahi, “ang Ginoo molipay pa sa Zion, ug mopili pag-usab sa Jerusalem.” Ang Zion nalipay sa dihang kini modawat sa Espiritu Santo nga mao ang “Maglilipay.” Ang paglipay sa Espiritu Santo nagsugod sa 9/11 uyon sa pagginhawa ni Cristo ngadto sa mga tinun-an human sa Iyang pagkanaog gikan sa pagpakigkita sa Amahan human sa Iyang pagkabanhaw. Ang

pagpadayag sa Espiritu Santo nadugangan pag-ayo sa Pentecostes. Kana nga panahon nagsugod pinaagi sa pagbanhaw sa halad sa unang bunga ug natapos kini sa halad sa unang bunga sa Pentecostes, sa dihang ang tibuok kalibotan nakadungog na sa mensahe.

Lipaya ninyo, lipaya ninyo ang akong katawhan, nagaingon ang inyong Dios. Isulti ninyo sa makalilipay nga paagi ngadto sa Jerusalem, ug singgita ngadto kaniya, nga ang iyang gubat nahuman na, nga ang iyang kasal-anan gipasaylo na; kay nakadawat siya gikan sa kamot sa Ginoo ug doble tungod sa tanan niyang mga sala. Isaías 41:1, 2.

Ang usa ka gatus kap-atan ug upat ka libo ginamarkahan sa patik sa dihang “ang ilang kasal-anan gipasaylo na.” Kini mahitabo sa dili pa ang balaod sa Domingo samtang sila ginabayaw ingon nga halad sa unang bunga sa Pentecostes, samtang sila nagadawat sa pagbubo sa Espiritu Santo nga walay sukod, maingon sa gihulagway sa mga tinun-an sa Pentecostes. Ang pagwisik sa ulan nga nagsugod niadtong 9/11 mahimong usa ka hingpit nga pagbubo sa panahon sa balaod sa Domingo. Sa maong kasaysayan, ang halad sa unang bunga sa 9/11 ngadto sa halad sa unang bunga sa panahon sa balaod sa Domingo, sa dihang ang usa ka gatus kap-atan ug upat ka libo ginamarkahan sa patik ug giandam ingon nga usa ka halad aron ibayaw ingon nga usa ka bandera gikan sa balaod sa Domingo hangtod sa pagsira sa panahon sa pagtimbang-timbang. Kana nga kasaysayan ginarepresentahan sa unang tulo ka bersikulo sa Pinadayag napulo ug walo nga nagpahibalo sa pagkapukan sa Babilonia, nga mao ang biblikanhong simbolo nga nagrepresentar sa usa ka ‘pagdoble.’

Ug human niini nakita ko ang laing manolunda nga nanaug gikan sa langit, nga may dakung kagahum; ug ang yuta nalamdagan sa iyang himaya. Ug siya misinggit sa makusog nga tingog, nga nagaingon, Ang dakung Babilonia nahulog na, nahulog na, ug nahimong puloy-anan sa mga yawa, ug salipdanan sa tanang mahugawng espiritu, ug hawla sa tanang mahugaw ug kangil-ad nga langgam. Kay ang tanang kanasoran nakainom sa bino sa kapungot sa iyang pagkamakihilawason, ug ang mga hari sa yuta nakighilawas uban kaniya, ug ang mga magpapatigayon sa yuta nangadato tungod sa kadagaya sa iyang mga kaluho. Pinadayag 18:1–3.

Sa tibuok Kasulatan, ang pagdoble sa mga hugpong sa mga pulong o sa mga pulong nagrepresentar sa hingpit nga katumanan sa pagkapukan sa Babilonia sa kaulahian nga mga adlaw. Kini mao ang timaan ni Alpha ug Omega nga sa kanunay naghulagway sa katapusan sa usa ka butang pinaagi sa sinugdanan sa usa ka butang. Ang duha ka pagkapukan sa Babilonia girepresentahan pinaagi kang Nimrod ug kang Belshazzar. Si Nimrod mao ang sinugdanan sa Babilonia, sa diha nga kini yano pa nga Babel. Ang pagkapukan ni Nimrod nagrepresentar sa pagkapukan ni Belshazzar, ug ang mensahe sa ikaduhang manulonda ug sa manulonda sa Pinadayag 18 mao nga ang pagkapukan ni Nimrod sa sinugdanan sa Babilonia nagrepresentar sa pagkapukan ni Belshazzar sa katapusan, kay si Alpha ug Omega sa kanunay naghulagway sa katapusan sa usa ka butang pinaagi sa sinugdanan sa usa ka butang.

Ang tore ni Nimrod gipukan ingon nga simbolo sa iyang pagkapukan, ug siya nagtimaan sa pagkapukan sa Twin Towers niadtong 9/11. Ang pagkapukan ni Belshazzar mao ang sinulat sa bungbong, nga nagtimaan sa katapusan sa kapitoan ka tuig nga paghari sa Babilonia ingon nga

unang gingharian sa tagna sa Biblia, ug busa nagtimaan sa pagkapukan sa Estados Unidos sa katapusan sa simbolikong “kapitoan ka tuig, sumala sa mga adlaw sa usa ka hari” sa Isaias 23, nga nagrepresentar sa kasaysayan sa Estados Unidos gikan sa 1798 hangtod sa balaod sa Domingo. Ang sinulat sa bungbong ni Belshazzar nagrepresentar sa panahon nga ang paril sa panagbulag sa iglesia ug estado mapukan sa balaod sa Domingo, nga mao gayud ang punto diin ang ikaunom nga gingharian sa tagna sa Biblia matapos, maingon nga si Belshazzar gipatay gayud nianang maong gabhiona. Ang sinulat sa bungbong mao ang nasulat na nga balaod nga magapukan sa paril sa panagbulag sa iglesia ug estado diha sa Konstitusyon.

Ang “kasaysayan” nga girepresentar gikan sa 9/11 hangtod sa balaod sa Domingo ug pagkahuman ngadto sa pagtapos sa panahon sa pagsulay sa tawo ug sa pito ka ulahing mga hampak mao ang historikal nga yugto sa panahon nga gisimbolohan sulod sa pulong sa Dios pinaagi sa pagdoble sa mga hugpong sa mga pulong o mga pulong. Niana nga yugto sa panahon ang Balaang Espiritu igabubo, nga magsugod sa usa ka pagsablig gikan sa 9/11 hangtod sa balaod sa Domingo ug pagkahuman ang hingpit nga pagbubo. Ang Balaang Espiritu girepresentar ni Cristo ingon nga “Maglilipay” nga, sa dihang siya moabot, magapakita sa katawhan sa Dios sa tanang mga butang.

Apan ang Maglilipay, nga mao ang Espiritu Santo, nga igapadala sa Amahan sa akong ngalan, siya magatudlo kaninyo sa tanang mga butang, ug magapahinumdom kaninyo sa tanang mga butang nga akong gisulti kaninyo. Juan 14:26.

Ang Balaang Espiritu ikahatag ngadto sa usa ka gatus kap-atan ug upat ka libo pinaagi sa “bulawang lana,” nga mao usab ang “ulan,” ug mao usab ang “Maglilipay.” Sa dihang gihulagway ingon nga “Maglilipay,” ang Balaang Espiritu nagaila sa usa ka pinasahi nga pagpadayag sa Balaang Espiritu.

Ang katawhan sa Dios kanunayng nakabaton sa Espiritu Santo sa dihang ilang natuman ang mga kinahanglanon sa ebanghelyo, apan sa mga panahon sa tinuod nga balaang pagpabuhi, “sama sa unang mga tuig,” sa dihang adunay pinasahi nga pagpadayag sa Espiritu Santo alang sa usa ka lawas nga korporatibo, ang Espiritu Santo gihulagway ingon nga Maghuhupay. Labaw pa ka mahinungdanon, ang lawas nga korporatibo ginapalihok ang ilang mga handumanan pinaagi sa Maghuhupay samtang siya “nagdala sa tanang butang ngadto sa ilang ‘hinumdoman.’” Kini nagpamatuod nga kadtong mga tawo nga nag-apil sa maong pagpadayag adunay tinuod nga kasinatian, kay ang Espiritu Santo nag-apil sa mga kalihokan sa ilang mga hunahuna, kay siya nagaimpluwensya sa proseso sa paghunahuna samtang iyang gidala ang “tanang butang ngadto sa inyong hinumdoman.”

Ang panumduman sa tawo mahiusa uban sa ubang mga bahin sama sa paghukom, salabutan, pangatarungan, ug konsensiya aron maporma ang mas hataas nga kinaiya sa tawo, nga gihinganlan sa apostol nga si Pablo nga “ang hunahuna.” Ang mas hataas nga kinaiya mao ang unodnong hunahuna o ang hunahuna ni Cristo.

Kay ang hunahuna nga unodnon maoy pagdumot batok sa Dios; kay kini dili magpasakop sa balaod sa Dios, ug dili gayod makahimo niini. Roma 8:7.

Kay kinsa bay nakaila sa hunahuna sa Ginoo, aron siya makatudlo kaniya? Apan kita adunay hunahuna ni Cristo. 1 Corinto 2:16.

Ang ubos nga kinaiya, o ang unod, gilangkuban sa mga sistemang nerbiyos, emosyonal, ug hormonal nga may kalabutan sa mga pagbati, nga mao ang “mga agianan sa kalag.” Ang hataas nga kinaiya gituyo aron maghari ibabaw sa ubos, ug tungod niana kini gihulagway ingon nga kuta, ug ang kuta sa kanunay giatake sa mga pagbati (ang ubos nga kinaiya), ug ang mga pag-atake gihimo batok sa kuta pinaagi sa mga agianan nga mosulod sa kuta. Sulod sa kuta sa hataas nga kinaiya anaa ang usa ka sentro sa pagmando, o ang gitawag ni Sister White nga citadel. Ang citadel mao ang Labing Balaang Dapit sa santuwaryo, nga nabahin sa duha ka bata kang bahin. Ang hawanan mao ang unod, o ang ubos nga kinaiya, ug aron makasulod sa hawanan o usab aron madala ang dugo ngadto sa balaang dapit, gikinahanglan ang pag-agi sa usa ka tabil o belo. Ang hawanan gibutangan ug mga tabil sa duha ka tumoy.

Pinaagi sa usa ka bag-o ug buhi nga dalan, nga iyang gibalaan alang kanato, pinaagi sa tabil, sa ato pa, sa iyang unod. Hebreohanon 10:20.

Ang santuwaryo gibahin sa duha ka bahin: ang sawang ug ang santuwaryo. Ang santuwaryo usab, sama sa hataas nga kinaiya, gibahin ngadto sa duha ka bahin. Ang hataas nga kinaiya mabahin sa duha ka natad. Ang usa niining mga natad ginarepresentahan ingon nga Balaang Dapit ug ang usa ingon nga Labing Balaan nga Dapit. Ang Balaang Dapit nagarepresentar sa mga kalihokan sa hunahuna nga gikinahanglan aron ang katawhan makalihok, apan ang Labing Balaan nga Dapit mao ang dapit diin ang Dios ug ang tawo magtagbo. Ang Labing Balaan nga Dapit mao ang lawak sa trono sa Dios, ug kadtong mga nakabig gipalingkod sa langitnong mga dapit uban kang Cristo.

Ug uban kaniya gibanhaw kita, ug gibutang kita uban kaniya sa paglingkod sa mga langitnong dapit diha kang Cristo Jesus. Efeso 2:6.

Ang bersikulo gikuha gikan sa usa ka pahayag diin, sa pipila ka mga bersikulo nga nag-una niini, apan sa hingpit sulod sa mao gihapong dagan sa hunahuna, si Jesus nagalingkod sa langitnong mga dapit, sama usab sa Iyang katawhan.

Nga Kaniya nga gipatuman diha kang Cristo, sa dihang gibanhaw Siya gikan sa mga patay, ug gilingkod Siya sa Iyang kaugalingong toong kamot didto sa langitnong mga dapit. Efeso 1:20.

Si Cristo ug ang Iyang katawhan magkauban nga nagalingkod sa Labing Balaang Dapit. Si Cristo gibanhaw ug unya milingkod sa langitnong mga dapit, ug ang Iyang katawhan gibanhaw ug gipalingkod sa lawak sa trono sa Labing Balaang Dapit. Gipaila ni Pablo nga kadtong mga gibanhaw sa bersikulo sais nabanhaw gikan sa sala diha sa miaging bersikulo.

Bisan sa diha nga kita mga patay pa tungod sa mga sala, gibuhi kita uban kang Cristo, (pinaagi sa grasya kamo naluwas) ug gibanhaw kita uban kaniya, ug gipalingkod kita uban kaniya sa mga dapit nga langitnon diha kang Cristo Jesus. Efeso 1:5, 6.

Ang hingpit nga katumanan sa tudling gikan sa Efeso mao ang duha ka mga saksi sa Pinadayag onse, sila nga gibanhaw ug unya gipasaka ngadto sa langit ingon nga usa ka bandila—apan usab aron mapalingkod sa langitnong mga dapit. Sa Labing Balaang Dapit ang duha ka mga saksi

nagarepresentar sa katawhan diha gayud sa atubangan sa Dios, ug ang ilang pagkamatarong aron mapalingkod didto mao ang timaan nga anaa sa matag usa kanila. Kana nga timaan mao ang selyo sa Dios, ug ang selyo sa Dios nagarepresentar nga ang tawo nahimong usa uban sa langitnon, ug kana nga selyo ginarepresentahan sa kamatuoran nga ang Manlalaban, nga mao ang Espiritu Santo, nagapuyo sulod sa Labing Balaang Dapit sa ‘ilang’ hataas nga kinaiya. Ang Labing Balaang Dapit mao ang lawak sa trono sa Dios diin ang langitnon ug ang tawhanon gihiusa, ug kini nagarepresentar sa tawhanong templo kansang hataas nga kinaiya naglakip sa usa ka Labing Balaang Dapit diin ang pagka-Dios ug ang pagkatawo nagalingkod nga magkauban.

Ang pagbubo sa “Manglilipay” mao ang pagpatik sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, ug kini nagtimaan sa usa ka kausaban sa kasaysayan sa kaluwasan, kay nianang panahona, ang iglesia mausab gikan sa nakig-away nga iglesia ngadto sa madaugon nga iglesia. Nianang panahona, kini mausab gikan sa kalihukan nga Laodicea sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo ngadto sa kalihukan nga Filadelfia sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo. Nianang panahona, kini mausab gikan sa kasinatian sa ikapitong iglesia ngadto sa kasinatian sa ikaunom nga iglesia, ug ang ikaunom nga iglesia mao ang mga Millerite. Usa ka propetikong kinaiya sa ikaunom nga iglesia sa Filadelfia, sumala sa pagkatuman niini pinaagi sa kalihukan sa mga Millerite, mao nga kini wala gayud mahimong usa ka iglesia. Kini kalihukan lamang hangtod sa 1856 sa dihang ang duha ka White nag-ila sa maong kalihukan ingon nga Laodicea. Pitó ka tuig sa ulahi, naporma ang legal nga iglesia.

Ang kaluwasong pagbag-o sa panahon sa balaod sa Domingo gitipohan pinaagi sa kaluwasong pagbag-o sa Pentecostes nga nagtimaan sa inagurasyon ni Cristo ingon nga Labing Halangdong Saserdote.

“Ang pagbubo sa Pentekostes mao ang pahibalo sa Langit nga natuman na ang inagurasyon sa Manunubos. Sumala sa Iyang saad, Iyang gipadala ang Espiritu Santo gikan sa langit ngadto sa Iyang mga sumusunod ingon nga timaan nga Siya, ingon nga pari ug hari, nakadawat sa tanang kagahum sa langit ug sa yuta, ug mao ang Gidihogan ibabaw sa Iyang katawhan.” Acts of the Apostles, 38.

Sa dihang ang ulahing ulan igabubo nga walay sukod ibabaw sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo sa balaod sa Domingo, kini mahimong “Pakigpahibalo sa Langit” nga ang iglesia nga nakig-away natapos na ug ang iglesia nga madaugon miabut na. Ang pagpasinugda kang Cristo sa Pentecostes didto sa santuwaryo sa kahitas-an nagtimaan sa pagdihog sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo sa balaod sa Domingo.

Ang “Pentecostal” nga pagbubo nga nagpaila nga si Cristo mao ang Pinahiran nagrepresentar sa Iyang pagdihog sa seremonyas sa inagurasyon didto sa langit, apan gidihogan usab Siya sa Iyang bautismo. Ang Iyang bautismo (9/11) ngadto sa Pentecostes (ang balaod sa Domingo) girepresentar usab pag-usab tulo ka tuig ug tunga human sa Iyang bautismo pinaagi sa Iyang tinuod nga kamatayon, paglubong, ug pagkabanhaw (pista sa unang mga bunga). Busa, ang 9/11 girepresentar sa Iyang bautismo ug usab sa Iyang pagkabanhaw. Ang Iyang simbolikong pagkabanhaw ug ang Iyang literal nga pagkabanhaw nagtimaan sa sinugdanan sa duha ka mga

profetikong linya nga ang matag usa matapos sa Pentecostes. Ang duha ka mga kasaysayan magsugod sa pagkabanhaw sa halad sa unang bunga.

Apan karon si Cristo nabanhaw na gikan sa mga patay, ug nahimong inunahang mga bunga niadtong nangatulog. Kay sanglit pinaagi sa tawo miabot ang kamatayon, pinaagi usab sa tawo miabot ang pagkabanhaw sa mga patay. Kay maingon nga diha kang Adan ang tanan nangamatay, sa ingon usab diha kang Cristo ang tanan pagabuhion. Apan ang matag-usa sa iyang kaugalingong han-ay: si Cristo ang inunahang mga bunga; unya kadtong mga iya ni Cristo sa iyang pag-anhi. 1 Corinto 15:20–23.

Si Cristo mao ang halad sa unang mga bunga sa Iyang pagkabanhaw, nga nagtimaan sa sinugdanan sa “panahon sa Pentecostes,” nga matapos pinaagi sa halad sa unang mga bunga sa Pentecostes. Ang pagkabanhaw ni Cristo mao ang cebada, ug ang trigo mao kadtong “unya” nga “iya ni Cristo sa iyang pag-anhi.” Kadtong “unya” sa pagkabanhaw ni Cristo mao ang “sila nga iya ni Cristo sa iyang pag-anhi,” ug busa nagrepresentar sa katapusang paghipos sa mga matinumang kalag sa katapusan sa kalibotan, ingon sa girepresentar niadtong tulo ka libo ka mga kalag nga natigum sa Pentecostes.

Ang bersikulo naghisgot usab sa pagkabanhaw diha sa mga termino sa kamatayon. Ang kamatayon nagsugod kang Adan ug mikatag ngadto sa tanang tawo, apan kini nagabuhat niana “diha sa” “kahusay.” Sa basahon sa Mga Buhat, gitala ni Pedro nga sa dihang ang basahon ni Joel gikatuman niadto, ang mga tawo kinahanglan nga magpadala daan sa ilang mga sala ngadto sa paghukom aron nga kini mapapas, sa dihang ang mga panahon sa kahupayan moabot gikan sa presensya sa Manlalaban. Si Cristo wala magtan-aw sa mga basahon sa paghukom aron sa pagpapas sa sala niadtong panahona, kay ang paghukom kapin sa usa ka libo ug walo ka gatus ka tuig pa sa umalabot.

Ang paghisgot sa “matag tawo diha sa iyang han-ay” nagsugod kang Adan, ug sa ingon niana nagtimaan sa paghukom sa mga minatay sukad kang Adan padayon hangtod moabot ang mga panahon sa pagpabag-o. Sa dihang moabot ang ulahing ulan, ang paghukom mobalhin gikan sa mga minatay ngadto sa mga buhi. Sa yugto sa panahon nga girepresentahan sa bersikulo (gikan sa pagkabanhaw ni Cristo hangtod sa Pentecostes), gikan sa unang mga bunga sa cebada hangtod sa unang mga bunga sa trigo, ang ulan nagapaulan sa panahon sa paghukom sa mga buhi ug samtang nagapaulan kini, ang mensahe nga girepresentahan sa ulan nagabulag sa trigo gikan sa mga bunglayan. Sa balaod sa Domingo, nga mao ang Pentecostes, ang trigo dili na isagol sa mga bunglayan ug ang halad nga unang bunga sa trigo nga duha ka mga tinabyog nga tinapay ginabayaw. Ang proseso sa paghinlo gikan sa 9/11 hangtod sa balaod sa Domingo girepresentahan usab sa Malakias tres sa dihang ang Mensahero sa Tugon nagahinlo ug usab nagaputli sa mga Levihanon ug kini gibuhat Niya pinaagi sa “kalayo.” Ang “kalayo” usa ka simbolo sa usa ka mensahe sumala sa girepresentahan sa mga dila nga kalayo sa Pentecostes. Sa kasaysayan nga gikonsiderar, ang pagkabahin sa duha ka mga hut-ong nga nagpatungha sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo nga mao ang duha ka tinabyog nga tinapay nga girepresentahan sa unang mga bunga sa Pentecostes kinahanglan nga lutoon pag-ayo, kay sila lamang ang halad nga naglakip ug usa ka timaan sa sala.

Kadtong duha ka tinapay nga iuyog may patubo, ug ang patubo usa ka simbolo sa sala. Kadtong patubo gilaglag diha sa kalayo sa hudno, ingon sa gihulagway sa kalayo sa magtitinlo sa Mensahero sa Pakigsaad. Si Isaias sa kapitulo baynte-siyete nag-ila sa usa ka paglalis nga nagsugod sa 9/11, nga iyang gitawag “ang adlaw sa hangin sa sidlakan.” Ang pahayag nagtudlo nga pinaagi sa maong paglalis ang mga sala sa Israel ginapasaylo. Ang “paglalis” mao ang tali sa tinuod nga mensahe sa ulahing ulan ug sa tanang ubang bakak nga mga mensahe sa ulahing ulan nga anaa. Ang usa ka mensahe mao ang “kalayo,” ug ang “kalayo” mao ang gigamit sa Mensahero sa Pakigsaad sa paghinlo ug pagputli. Ang paglalis mahitungod sa mensahe sa ulahing ulan nagakuha sa patubo gikan sa Pentecostal nga unang-bunga nga halad nga trigo nga ginabayaw sa balaod sa Domingo. Ang usa ka gatos ug kap-atan ug upat ka libo mao ang Pentecostal nga unang-bunga nga halad nga trigo, nga nagmadaogon pinaagi sa pagkamatarong sa Iyang dugo ug sa pagkabalaan sa ilang pagpamatuod, kay bisan pa ang Pulong mao ang nagabalaan, kini nagabuhat lamang niana sa diha nga ang pulong ikahatod ingon nga usa ka mensahe. Ang pagpresentar sa mensahe nagtugot sa usa ka gatos ug kap-atan ug upat ka libo sa pagkinabuhi, ug ang pagpresentar sa usa ka bakak nga mensahe sa ulahing ulan nagamugna ug kamatayon.

Ug ilang gidaog nila siya pinaagi sa dugo sa Cordero, ug pinaagi sa pulong sa ilang pagpamatuod; ug wala nila higugmaa ang ilang kinabuhi hangtod sa kamatayon. Pinadayag 12:11.

Ang usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo nagsunod kang Cristo diha sa pagdaug maingon nga Siya midaug, kay sa paanagon sila nagsunod kang Cristo.

Kini sila nga wala mahugawi uban sa mga babaye; kay sila mga ulay. Kini sila ang mosunod sa Cordero bisan asa Siya moadto. Kini sila gitubos gikan sa taliwala sa mga tawo, nga nahimong unang mga bunga alang sa Dios ug alang sa Cordero. Pinadayag 14:4.

Dinhi sa bersikulo upat sa Pinadayag katorse ang usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo giila ingon nga “unang mga bunga.” Giila usab sila ingon nga “mga ulay,” ug ang inspirasyon nagpahibalo kanato nga ang sambingay sa napulo ka mga ulay sa Mateo baynte-singko naghulagway sa kasinatian sa katawhang Adventista. Dili lamang nga sila “mga ulay,” sila dili usab “nahugawan uban sa babaye,” kay ang proseso sa pagsulay ug pagpabulag nga nagpatungha sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo nagmugna ug usa ka kalainan tali sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo ug “ang tanan” nga mini nga mga relihiyon. “Kini sila” nagsunod sa Cordero bisan asa Siya moadto, ug ingon nga mga halad sa unang mga bunga kinahanglan silang mosunod kang Cristo sa Iyang kamatayon, paglubong, ug pagkabanhaw.

Sa Pinadayag kapitulo onse, bersikulo onse, ang duha ka mga saksi nga pagabayawon ingon nga usa ka timaan una patyon, unya sulod sa tulo ug tunga ka adlaw sila banhawon ingon nga usa ka halad nga unang bunga, maingon kang Cristo. Ang halad nga unang bunga nga mao ug mao si Cristo naglakip sa pag-ula sa dugo sa tugon aron matubos kadtong nahimong bangkarota tungod sa usa ka kasinatian nga Laodicean. Sa usa ka bersikulo, (bersikulo upat) kining mubo nga kinalangkuban sa nagkalainlaing mga linya sa manalagnong kahayag nga nalangkit sa usa ka gatos kap-atan ug upat ka libo gipahayag. Ug kini gipahayag sa Pinadayag 144 pinaagi sa kamot ni

Palmoni, ang katingalahang mag-iihap. Ang pagdoble sa Kasulatan nagrepresentar sa kasaysayan sa ulahing ulan, ug ang ulahing ulan mao ang dapit ug panahon diin ug kanus-a ang Manlalaban ibubo ibabaw sa katawhan sa Dios.

Pagkatahum sa kabukiran ang mga tiil niya nga nagadala sa maayong balita, nga nagamantala sa pakigdait; nga nagadala sa maayong balita sa kaayohan, nga nagamantala sa kaluwasan; nga nagaingon ngadto sa Zion, Ang imong Dios naghahari! Ang imong mga magbalantay mopataas sa tingog; uban sa tingog managhiusa sila sa pag-awit: kay sila makakita nga nawong ug nawong, sa diha nga ibalik sa Ginoo ang Zion. Panggula sa kalipay, manag-awit kamo sa tingub, kamong mga biniyaan nga dapit sa Jerusalem: kay giliaw sa Ginoo ang iyang katawohan, gitubos niya ang Jerusalem. Gibuksan sa Ginoo ang iyang balaang bukton sa atubangan sa mga mata sa tanang kanasoran; ug ang tanang kinatumyan sa yuta makakita sa kaluwasan sa atong Dios. Pahawa kamo, pahawa kamo, gumula kamo gikan didto, ayaw paghikapa sa mahugaw nga butang; gumula kamo gikan sa taliwala niya; magmaputli kamo, kamo nga nagadala sa mga sudlanan sa Ginoo. Isaias 52:7-11.

Ang Zion H6726 mao ra usab ang H6725 nga nagkahulogan og “ang pagbati sa pagkatalagsaon; usa ka halangdon o giya nga haligi: – timaan, titulo, ilhanan sa dalan.” Ang Zion maoy simbolo sa bandera sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, ug diha sa maong pahayag sila nakadawat na sa ulahing ulan kay ilang napatik ug naipresentar na ang maayong balita sa kalinaw. Sama ka piho niana nga kamatuoran mao nga sila nagtan-aw “mata sa mata,” nga nagrepresentar sa mga tinun-an sa Pentecostes, kay ang napulo ka adlaw sa wala pa ang Pentecostes nagrepresentar ug usa ka yugto sa pagkahiusa. Ang Ginoo “hath,” (nga nagrepresentar sa nangaging panahon) nakatuman na ug tulo ka mga butang alang kanila nga nagadala sa maayong balita. Iyang “gilihok ang paglipay sa iyang katawhan,” “gitubos ang Jerusalem” ug “gibuksan ang iyang balaang bukton sa atubangan sa mga mata sa tanang mga nasod.”

Iyang “giliaw” ang Iyang katawhan niadtong 9/11, nga nagtimaan sa sinugdanan sa usa ka proseso sa pagsulay sa Malakias kapitulo tres nga matapos sa balaod sa Domingo sa dihang ipataas Niya ang bandila sa unang bunga nga mga halad ingon nga girepresentahan sa paghimo nga “hubo ang iyang balaang bukton sa atubangan sa mga mata sa tanang mga nasud.” Siya nagagiliaw, nagatubos, ug nagapataas sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo. Niadtong 9/11 Siya nagagiliaw ug nagsugod sa proseso sa paghinlo diin gitubos Niya ang Iyang katawhan ug unya gipataas sila ingon nga usa ka bandila, o ingon sa giingon sa Malakias “ang halad sa Juda ug Jerusalem makapahimuot” “sama sa karaang mga adlaw.”

Ug molingkod siya ingon nga usa ka magtutunaw ug mag-uulay sa salapi; ug pagahinloan niya ang mga anak ni Levi, ug pagaputlion niya sila sama sa bulawan ug salapi, aron makahalad sila ngadto sa Ginoo ug halad diha sa pagkamatarong. Unya ang halad sa Juda ug Jerusalem makapahimuot sa Ginoo, sama sa mga adlaw sa karaan, ug sama sa nangaging mga tuig. Malakias 3:3, 4.

Tapuson namo sa sunod nga artikulo ang atong mga paghisgot mahitungod sa “hangtod kanus-a.”

“Kinsa ang aligatos anaa sa Iyang kamot, ug Iyang hingpit nga hipuson ang Iyang giukanan, ug tigumon Niya ang Iyang trigo ngadto sa dapa.’ Mateo 3:12. Kini maoy usa sa mga panahon sa paghinlo. Pinaagi sa mga pulong sa kamatuoran, ang uhot ginapahimulag gikan sa trigo. Tungod kay sila hilabihan ka walay pulos ug matarong-sa-kaugalingon aron modawat sa pagbadlong, hilabihan ka mahigugmaon sa kalibotan aron modawat sa kinabuhi sa pagpaubos, daghan ang mitalikod kang Jesus. Daghan pa usab karon ang nagabuhat sa mao gihapon nga butang. Ang mga kalag sinusihon karon maingon sa pagsusi nga giantos niadtong mga tinun-an didto sa sinagoga sa Capernaum. Sa diha nga ang kamatuoran ikapadapat sa kasingkasing, ilang makita nga ang ilang mga kinabuhi dili uyon sa kabubut-on sa Dios. Ilang makita ang panginahanglan sa hingpit nga kausaban diha sa ilang kaugalingon; apan dili sila andam sa pagdawat sa buluhaton sa pagdumili sa kaugalingon. Busa, masuko sila sa diha nga ang ilang mga sala mapadayag. Manglakaw sila nga nasilo, maingon sa mga tinun-an nga mibiya kang Jesus, nga nagbagulbol, ‘Lisod kini nga pulong; kinsa bay makadungog niini?’” The Desire of Ages, 392.